

II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2004 m. spalio 20 d.

dėl procedūros pagal EB sutarties 81 straipsnio 1 dalį

(Byla COMP/C.38.238/B.2) – Žaliavinis tabakas – Ispanija

(pranešta dokumentu Nr. C(2004) 4030)

(Tik tekstai ispanų, anglų ir italų kalbomis yra autentiški)

(2007/236/EB)

2004 m. spalio 20 d. Komisija priėmė sprendimą dėl procesinių veiksmų pagal EB sutarties 81 straipsnį. Remdamasi Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003⁽¹⁾ 30 straipsnio nuostatomis, Komisija skelbia šalių pavadinimus ir pagrindinį sprendimo turinį, įskaitant skirtas sankcijas, atsižvelgdama į teisėtą įmonių interesą apsaugoti savo verslo paslaptis. Nekonfidencialią viso sprendimo teksto versiją autentiškomis bylos ir darbinėmis Komisijos kalbomis galima rasti KONKURENCIJOS GD tinklalapyje adresu http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

SPRENDIMO SANTRAUKA

1. IŽANGA

Sprendimas priimtas dėl dviejų horizontalių pažeidimų, kurių vieną įvykdė perdirbėjai, o kitą Ispanijos žaliavinio tabako augintojų atstovai.

Perdirbėjų įvykdytas pažeidimas yra susijęs su susitarimais ir (arba) suderintais veiksmais tarp keturių Ispanijos žaliavinio tabako pirminių perdirbėjų „Compañía española de tabaco en rama, S.A.“ (Cetarsa), „Agroexpansión S.A.“ (Agroexpansión), „World Wide Tobacco España“ (WWTE) ir „Tabacos españoles S.L.“ (Taes) (toliau bendrai – perdirbėjai), arba tiesiogiai, arba, nuo 1999 m. ir vėlesniais metais, per asociaciją ANETAB. Nuo 1996 m. iki 2001 m. šio slapto kartelio tikslas buvo kiekvienais metais nustatyti (maksimalią) vidutinę kiekvienos žaliavinio tabako veislės kainą ir pasidalyti kiekvienos žaliavinio tabako veislės superkamais kiekiais. Per pastaruosius trejus metus perdirbėjai taip pat susitarė dėl kainos svyravimo ribų, taikomų kiekvienai žaliavinio tabako veislei pagal kokybės klasę, nurodytų „auginimo sutarčių“ prieduose, bei dėl papildomų sąlygų (t.y., vidutinės minimalios gamintojo ir gamintojų grupės kainos).

Perdirbėjų įvykdytas pažeidimas yra susijęs su susitarimais ir (arba) suderintais veiksmais tarp trijų Ispanijos žemės ūkio

sąjungų⁽²⁾: ASAJA, UPA ir COAG ir Žemės ūkio kooperatyvų konfederacijos CCAE⁽³⁾ (toliau bendrai – augintojų atstovai). Šio kartelio tikslas buvo kiekvienais metais, bent jau nuo 1996 m. iki 2001 m., nustatyti kainos svyravimo ribas, taikomas kiekvienai žaliavinio tabako veislei pagal kokybės klasę, nurodytų „auginimo sutarčių“ prieduose bei dėl papildomų sąlygų.

2. BYLOS ESMĖ IR PROCEDŪRA

Komisija savo iniciatyva pradėjo procedūrą ir 2001 m. spalio 3–5 d. atliko patikrinimus kelių Ispanijos perdirbėjų ir kitų rinkos dalyvių patalpose.

2002 m. sausio 16 d. raštu keturi Ispanijos perdirbėjai ir perdirbėjų asociacija ANETAB pareiškė apie savo išsipareigojimą bendradarbiauti su Komisija, jai atliekant procesinius veiksmus pagal 1996 m. Atlaidumo pranešime apibrėžtas sąlygas, ir pateikė įvairius pranešimus su įrodymais apie nagrinėjamus faktus. Jie taip pat informavo Komisiją, kad nuo 2001 m. spalio 3 d. jie nutraukė savo veiksmus.

⁽¹⁾ OL L 1, 2003 1 4, p. 1.

⁽²⁾ „Asociación agraria de jóvenes agricultores“ (ASAJA), „Unión de pequeños agricultores“ (UPA) ir „Coordinadora de organizaciones de agricultores y ganaderos“ (COAG).

⁽³⁾ „Confederación de cooperativas agrarias de España“ (CCAЕ).

Vykdamas tyrimą, susijusioms šalims buvo pateikti keli prašymai, įskaitant vieną prašymą Ispanijos Žemės ūkio, žuvininkystės ir maisto ministerijai („Žemės ūkio ministerijai“) dėl informacijos apie Ispanijoje žemės ūkio produktams taikomas taisykles.

2003 m. gruodžio 11 d. Komisija pradėjo šios bylos teisminį nagrinėjimą ir priėmė „Pranešimą dėl prieštaravimų“, į kurią šalys, kurioms skirtas šis sprendimas, galėjo atsakyti raštu arba per 2004 m. kovo 29 d. surengtą žodinį bylos nagrinėjimą.

3. ŠALYS

3.1. Perdirbėjų pusė

Sprendimas yra skirtas keturiems Ispanijos perdirbėjams (*Cetarsa*, *Agroexpansión*, *WWTE* ir *Taes*) ir *Deltafina*, taip pat kai kurių šių įmonių pagrindinėms bendrovėms.

Cetarsa yra valstybinė įmonė, kuri iki 1990 m. buvo įstatymu paskirta Ispanijos žaliavinio tabako perdirbimo monopoline įmone. Ši įmonė ir išliko didžiausia perdirbimo įmone Ispanijoje, 2001 m. supirkusi apie 67,6 % viso tais metais Ispanijoje supirkto žaliavinio tabako.

Agroexpansión kaip šeimininį verslą 1988 m. įsteigė jos pirmininkas. Pirmoje 1997 m. pusėje „Intabex Netherlands BV“ (*Intabex*), bendrovei „Dimon Inc.“ (*Dimon*) visiškai priklausanti pavaldžioji įmonė, įsigijo visą kapitalą. 2001 m. *Agroexpansión* supirko maždaug 15 % viso tais metais Ispanijoje supirkto žaliavinio tabako.

Nuo 1998 m. gegužės mėn. 90 % *WWTE* kapitalo per savo dvi visiškai kontroliuojamas pavaldžiausias įmones: „Standard Commercial Tobacco Co. Inc.“ (*SCTC*) ir „Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation“ (*TCLT*) kontroliavo *JAV* tarptautinė bendrovė „Standard Commercial Corporation“ (*SCC*). Nuo 1995 m. iki 1998 m. gegužės mėn. *SCC* per *TCLT* kontroliavo dvi trečiąsias *WWTE* kapitalo. 2001 m. *WWTE* supirko maždaug 15,7 % viso tais metais Ispanijoje supirkto žaliavinio tabako.

Taes yra bendrovės „Universal Corporation Group“ pavaldžioji įmonė. Iki 2002 m. gruodžio „Universal Leaf Tobacco Company Inc.“ (*Universal Leaf*), „Universal Corporation“ visiškai kontroliuojama pavaldžioji įmonė, turėjo 90 % *Taes* akcijų.

Nuo 2002 m. gruodžio mėn. *Taes* tapo visiškai *Universal Leaf* kontroliuojama bendrove. 2001 m. supirko maždaug 1,6 % viso tais metais Ispanijoje supirkto tabako.

Deltafina yra bendrovės *Universal Corporation* visiškai kontroliuojama įmonė Italijoje ir todėl priklauso tai pačiai grupei, kaip ir

bendrovė *Taes*. Ji yra atsakinga už *Universal* grupės veiklą Europoje. Ji superka didžiąją dalį *Taes* Ispanijoje nupirkto tabako, o taip pat didžiąją dalį kitų dviejų Ispanijos perdirbėjų tabako.

Sprendimas taip pat yra skirtas *WWTE* ir *Agroexpansión* pagrindinėms bendrovėms, kadangi jos yra kartu ir atskirai atsakingos už jų pavaldžiųjų įmonių elgseną.

Komisija, išklausiusi šalis, nusprendė nutraukti procesinius veiksmus prieš *Universal Corporation*, *Universal Leaf*, *Intabex* ir *ANETAB*. Komisija nusprendė, kad ji neturi pakankamai įrodymų, kad šios įmonės gali daryti lemiamą įtaką bendrovėms *Deltafina* ir *Taes* (kiek tai yra susiję su *Universal Corporation* ir *Universal Leaf*) ir *Agroexpansión* (kiek tai susiję su *Intabex*). Vis dėlto buvo nustatyta bendrovės *Dimon*, galutinės *Agroexpansión* pagrindinės bendrovės, atsakomybė. Priimdama sprendimą dėl *ANETAB*, Komisija nusprendė, kad ji neturi pakankamų įrodymų, kad *ANETAB* elgsena kuo nors skirtųsi nuo kitų keturių bendrovių, kurios yra jos narės, elgsenos.

3.2. Augintojų pusė

Sprendimas taip pat yra skirtas trimis žemės ūkio sąjungų organizacijoms (*ASAJA*, *UPA*, ir *COAG*) ir žemės ūkio kooperatyvų konfederacijai, *CCAE*, kurios visos atstovauja tabako augintojus.

Išklausiusi šalių, Komisija nusprendė nutraukti procesinius veiksmus prieš *FNCT*, *ACOTAB* ir *TABARES* padariusi išvadą, kad jos veikė kaip *ASAJA* (kiek tai susiję su *FNCT*) ir *UPA* (kiek tai susiję su *ACOTAB* ir *TABARES*) sektoriniai skyriai.

4. ATITINKAMAS SEKTORIUS: ISPANIJOS ŽALIAVINIS TABAKAS

ES išauginama maždaug 5 % viso pasaulyje išauginamo žaliavinio tabako. Graikija, Italija ir Ispanija yra daugiausia žaliavinio tabako išauginančios valstybės narės, jų išauginami kiekiai sudaro, atitinkamai, 38 %, 37,5 % ir 12 % viso ES išauginamo tabako kiekio. ES žaliavinio tabako auginimui yra taikoma kvotų sistema (žr. toliau).

Išauginamas žaliavinis tabakas nėra vienarūšis produktas. Bendrijos teisė išskiria aštuonias tabako veisles. Labiausiai Ispanijoje paplitusi rūšis yra „Bright“. Kiekvienoje tabako grupėje atskiriamos įvairios kokybės klasės. Kokybės klases apibrėžia pati pramonė ir galiausiai jos nustatomos derybų keliu. Išdžiovintą tabaką augintojai parduoda perdirbėjams siuntomis, kurių kaina priklauso nuo siuntoje esančio tabako kokybės.

5. REGULIAVIMO SISTEMA

Žaliavinio tabako auginimas ir jo pardavimas perdirbėjams yra reglamentuojami Bendrijos ir nacionaliniais teisės aktais.

5.1. Bendras žaliavinio tabako rinkos organizavimas

Bendras žaliavinio tabako rinkos organizavimas („žaliavinio tabako BRO“) buvo patvirtintas 1970 m. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 727/70 ⁽¹⁾. 1992 m. jis buvo pakeistas Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2075/92 ⁽²⁾, ir buvo iš esmės pakeistas 1998 m. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1636/98 ⁽³⁾ ir Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2848/98 ⁽⁴⁾.

Bendras žaliavinio tabako rinkos organizavimas numato i) auginimo kvotų sistemą; ir ii) paramą augintojų pajamoms taikant priemoką už žaliavinio tabako auginimą sistemą.

Priemokos yra skiriamos tik kvota nustatytiems kiekiam (su tam tikrais koregavimais). Nuo 1998 m. Bendrijos priemokos dalies (vadinamosios kintamosios dalies) išmokėjimas buvo siejamas su išauginto tabako kokybe, nuo kurios priklausė kaina. Priemokos kintamosios dalies išmokėjimas buvo patikėtas gamintojų grupėms.

Pagal bendrąją rinkos organizavimą yra reikalaujama, kad kiekvienas gamintojas ar gamintojų grupė ir kiekvienas pirminis perdirbėjas kiekvienų metų kampanijos pradžioje (apie kovo – gegužės mėn., kai yra persodinami sodinukai) sudarytų vadinamąsias auginimo sutartis, pagal kurias yra susitariama dėl kiekvienos tabako veislės „sutarinės kainos“ pagal kokybės klases. Tame etape kainos dažnai yra nurodomos kainų diapazonu. Ispanijoje sutartinės kainos iš esmės yra nurodomos kaip kelios kainų svyravimo ribos, taikomos tam tikrai tabako veislei (pvz., „Bright“) pagal kokybės grupę. Šiose auginimo sutartyse nurodomos kainų svyravimo ribos yra pakankamai plačios. Tačiau reikia pažymėti, kad galutinė kaina (arba „pristatymo kaina“) gali būti nustatoma tik tada, kai yra nuimamas derlius (t. y. tarp spalio ir sausio mėn.), ir gali labai skirtis nuo „auginimo sutarties kainos“, priklausomai nuo tabako kiekio, kokybės ir tolesnių derybų.

Bendrijos teisės aktai skatina steigti tarpšakines organizacijas, kuriose gamintojai ir perdirbėjai galėtų bendradarbiauti užtikrindami veiksmingą rinkos veikimą. Veiksmai, kuriais būtų nustatomos kainos ar kvotos, yra aiškiai draudžiami. Nei viena iš su byla susijusių asociacijų nėra tarpšakinių organizacijų, apibrėžtų Bendrijos teisės aktuose, narė.

5.2. Nacionaliniai teisės aktai

Ispanijoje gamintojų ir perdirbėjų atstovai veda derybas ir sudaro tipines auginimo sutartis pagal 1982 m. įstatymą ir

⁽¹⁾ OL L 94, 1970 4 28, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 860/92 (OL L 91, 1992 4 7, p. 1).

⁽²⁾ OL L 215, 1992 7 30, p. 70. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 864/2004 (OL L 161, 2004 4 30, p. 48).

⁽³⁾ OL L 210, 1998 7 28, p. 23.

⁽⁴⁾ OL L 358, 1998 12 31, p. 17. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1809/2004 (OL L 318, 2004 10 19, p. 18).

1985 m. Karališkąjį nutarimą. Šia bendra reguliavimo sistema (įtraukiant vėliau Žemės ūkio ministerijos priimamus sprendimus) buvo (iki 2000 m.) siekiama skatinti gamintojus ir perdirbėjus rengti bendras derybas dėl „sutartyje nustatytos kainos“. Nuo 2000 m. naujasis įstatymas reikalauja, kad auginimo sutarties šalys atskirai sutartų dėl sutartyje nustatytos kainos.

6. SPRENDIME NAGRINĖJAMI VEIKSMAI

6.1. Perdirbėjų kartelis

Keturi Ispanijos perdirbėjai ir *Deltafina* susitarė, kokią (maksimalią) vidutinę kainą jie mokės už kiekvieną pristatytą tabako veislę nepriklausomai nuo kokybės klasės („maksimali) vidutinė pristatymo kaina“) ar tabako kiekio, kurį kiekvienas jų galėjo nupirkti. Perdirbėjai taip siekė išvengti situacijos, kad dėl derybų su gamintojais jau pristatyto tabako kainos išaugtų iki aukštesnio nei jų manymu priimtino lygio. Šis sprendimas apima laikotarpį nuo 1996 m. iki 2001 m. Nuo 1998 m. šalių elgsena prekių pristatymo metu buvo pradėta reguliuoti taikant gana sudėtingą kontrolės ir įgyvendinimo mechanizmą (įskaitant reguliarių keitimąsi informacija ir privalomą tabako perkėlimą). Nuo 1999 m. iki 2001 m. perdirbėjai taip pat tarpusavyje susitardavo dėl „sutartyje nustatytų kainų“ (kainos svyravimų ribų ir papildomų sąlygų), kurias jie vėliau pasiūlydavo gamintojų atstovams derėdamiesi dėl tipinės metų auginimo sutarties.

6.2. Gamintojų kartelis

Gamintojų atstovai susitardavo dėl „sutartyje nustatytų kainų“ (kainos svyravimų ribų ir papildomų sąlygų), kurias jie vėliau pasiūlydavo perdirbėjams derėdamiesi dėl tipinės metų auginimo sutarties.

Nustatant papildomas sąlygas kainų atžvilgiu, nustatoma minimali vidutinė kiekvieno gamintojo ar kiekvienos gamintojų grupės išauginamos tabako veislės kaina, nepriklausomai nuo kokybės grupių. Būtina pabrėžti, kad vien pagal savo pobūdį gamintojų grupei nustatytos minimalios vidutinės kainos galėjo būti padidintos derantis dėl pristatyto tabako kainos.

7. TEISINIS VERTINIMAS

Savo sprendime Komisija teigia, kad pirmiau aprašytieji veiksmai yra du atskiri (atskiras ir tęstinis) Sutarties 81 straipsnio pažeidimai.

Visi pažeidimo dalyviai, kuriems yra skiriamas sprendimas, yra įmonės, įmonių asociacijos arba įmonių asociacijų asociacijoms, kaip apibrėžta Sutarties 81 straipsnyje.

Susitarimai ir (arba) suderinti veiksmai, kurių tikslas yra tiesiogiai ar netiesiogiai nustatyti sandorių numatytas kainas, arba pasidalyti kiekius, riboja konkurenciją. Tokie veiksmai yra konkrečiai apibrėžti EB Sutarties 81 straipsnio 1 dalyje.

Tokie veiksmai gali, bent jau potencialiai, paveikti prekybą tarp Ispanijos ir kitų valstybių narių, kadangi jie apima visą Ispanijos rinką ir yra susiję su produktu (žaliaviniu tabaku), kuris yra tarpinis, perdirbto tabako, svarbios eksporto prekės, produktas.

Sprendime yra sprendžiamas klausimas, kaip nagrinėjamiems veiksams yra taikomas 1962 m. balandžio 4 d. Tarybos reglamentas Nr. 26 dėl tam tikrų konkurencijos taisyklių taikymo žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai jais ⁽¹⁾ („Reglamentas Nr. 26“). Sprendime daroma išvada, kad nagrinėjamieji konkurenciją ribojantys veiksmai negali būti laikomi „būtinais“ Bendros žemės ūkio politikos tikslams pasiekti ir todėl jiems Sutarties 81 straipsnio 1 dalis taikoma visiškai.

Galiausiai sprendime daroma išvada, kad nei nacionaliniai teisės aktai, nei Ministerijos nustatyta tvarka neįpareigoja perdirbėjų tartis dėl maksimalios žaliavinio tabako pristatymo kainos ar dalintis kiekvieno perdirbėjo superkamais tabako kiekiais. Be to, tokia reguliavimo sistema nereikalauja, kad perdirbėjai ar gamintojai kartu tartųsi dėl „sutartyje nustatytų kainų“ (kainos svyravimų ribų ir papildomų sąlygų), ir nepašalino galimybių jiems dalyvauti konkurencinėje kovoje. Todėl susitarimai ir (arba) suderinti veiksmai tarp gamintojų atstovų, vienos šalies vardu, ir perdirbėjų, kitos šalies vardu, patenka į Sutarties 81 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

8. WWTE IR AGROEXPANSIÓN MOTININIŲ BENDROVIŲ BEI BENDROVĖS DELTAFINA ATSAKOMYBĖ

Sprendime daroma išvada, kad, nepaisant to, kad Ispanijoje *Deltafina* nėra aktyvus perdirbėjas, ši įmonė buvo visavertė perdirbėjų kartelio dalyvė bei buvo pirmaujanti Ispanijos žaliavinio tabako rinkos įmonė todėl, kad 1) ši įmonė yra svarbiausias trijų Ispanijos perdirbėjų klientas; 2) ji yra stambiausias galutinis tabako pirkėjas Ispanijoje; 3) yra *Universal* grupės pavaldžioji įmonė, atsakinga už Europos rinką.

Sprendime taip pat daroma išvada, kad bendrovė *Dimon* (bendrovės *Agroexpansión* atžvilgiu) ir SCC, TCLT ir SCTC (bendrovės WWTE atžvilgiu) per nagrinėjamąjį laikotarpį darė lemiamą įtaką jų pavaldžiosioms įmonėms, ir todėl turėtų būti laikomos kartu ir atskirai atsakingomis už jų pavaldžiųjų įmonių elgseną.

9. BAUDOS

9.1. Pažeidimo sunkumas

Vertinant pažeidimo sunkumą, būtina atsižvelgti į tai, kad Ispanijoje pagaminama 12 % viso Bendrijoje pagaminamo žaliavinio

tabako. Rinka nėra didelė (2001 m. Ispanijoje supirka tabako už 25 mln. EUR) ir gana koncentruota viename Ispanijos *Extremadura* regione.

Tačiau pažeidimo pobūdis laikomas labai rimtu, kadangi jis yra susijęs su Ispanijos žaliavinio tabako veislių kainų nustatymu, ir, kiek tai susiję su perdirbėjais, pasidalijimu kiekiais.

Nors Komisija neturi jokių įtikinamų įrodymų, kuriais remiantis galima būtų nustatyti gamintojų ir perdirbėjų padarytų pažeidimų poveikį rinkai, galima teigti, kad bent jau 1998 m. kartelis buvo visiškai sudarytas ir veikė, todėl faktiškai galėjo daryti poveikį rinkai.

Remdamasi pirmiau išdėstytais argumentais, Komisija daro išvadą, kad abu pažeidimai turi būti kvalifikuojami labai rimtais. Tačiau nustatydamą pradinius baudos dydžius Komisija atsižvelgia į santykinai ribotą rinkos dydį.

9.2. Atskirų įmonių vaidmuo ir atgrasymo priemonės

- i) Vertindama perdirbėjų kartelį (įskaitant *Deltafina*), Komisija mano, kad baudos turėtų būti atitinkamai sumažintos atsižvelgiant į kiekvienos susijusios šalies vietą vykdant neteisėtą veiklą ir jos padėtį rinkoje.

Atsižvelgdama į tai, Komisija daro išvadą, kad bendrovei *Deltafina* turėtų būti skiriama didžiausia pradinė bauda dėl jos žymios vietos rinkoje, kaip buvo paaiškinta pirmiau 8 punkte.

Ispanijos perdirbėjų indėlį į neteisėtą veiklą apskritai galima vertinti kaip labai panašų. Tačiau nustatant pradines baudų sumas, būtina įvertinti skirtingą kiekvieno gamintojo dydį ir jo užimamą rinkos dalį.

Cetars, užimanti maždaug 67 % Ispanijos žaliavinio tabako supirkimo rinkos, yra neabejotinai pirmaujanti Ispanijos perdirbimo įmonė, kuri turėtų būti vertinama kaip patenkanti į atskirą kategoriją ir jai turėtų būti skiriama didžiausia pradinė bauda. *Agroexpansión* ir WWTE užima maždaug po 15 % rinkos, todėl joms turėtų būti skiriamos vienodo dydžio pradinės baudos. Galiausiai *Taes*, žymiai smulkesniam susijusiam perdirbėjui, užimančiam vos 1,6 % rinkos, turėtų būti skiriama mažiausia pradinė bauda.

⁽¹⁾ OL 30, 1962 4 20, p. 993/62.

Kadangi *Agroexpansi3n* ir *WWTE* priklauso stambioms grupėms, kurioms taip pat yra skiriamas sprendimas, joms skirtoms baudoms, siekiant užtikrinti pakankamas atgrasymo priemones, yra taikomi daugikliai 2 ir 1^{1/2}.

- ii) Vertinant gamintojų atstovų elgseną, sprendime yra daroma išvada, kad pakanka skirti vien tik simbolines baudas dėl toliau minimų priežasčių.

Nors taikomos nacionalinės taisyklės nereikalauja, kad gamintojų atstovai ir perdirbėjai kartu susitartų dėl kainos svyravimo ribų ir papildomų sąlygų, tipinėse „auginimo sutartyse“, dėl kurių buvo susitarta nuo 1995 m. iki 1998 m. buvo minima, kad visi gamintojų atstovai derėsis su kiekvienu perdirbėju dėl kainų sąrašo ir papildomų tabako pardavimui taikomų sąlygų. 1999 m. Žemės ūkio ministerija netgi patvirtino kainų sąrašus, dėl kurių jau buvo kartu susitarę visi gamintojų atstovai ir keturi perdirbėjai. Šie sąrašai buvo pridėti prie „tipinės“ sutarties, kuri buvo paskelbta tų metų Oficialiajame leidinyje. Galiausiai 2000 m. ir 2001 m. Žemės ūkio ministerija pakvietė abiejų sektorių atstovus į kelis susitikimus, kurių keli įvyko pačioje Ministerijoje, tartis dėl kainų sąrašų. Taip Ministerija bent jau paskatino gamintojus paskubėti vesti bendras derybas dėl tų sąrašų.

Šiuo pagrindu sprendime daroma prielaida, kad kolektyvinėms deryboms dėl tipinių sutarčių taikoma teisinė sistema gali sukurti neapibrėžtumo situaciją dėl gamintojų elgsenos teisėtumo. Be to, pačios derybos dėl tipinių sutarčių ir jų rezultatai bendrai buvo visuomenei žinomi ir jokia valdžios institucija iki pat procesinių veiksmų inicijavimo niekada nėra suabejojusi dėl jų suderinamumo su Bendrijos ar Ispanijos teisės nuostatomis.

Todėl šiuo sprendimu kiekvienam gamintojų atstovui yra skiriama simbolinė 1 000 EUR bauda. Atsižvelgiant į tai, kad gamintojų atstovams yra skiriama simbolinė bauda, kitų baudos dydžio nustatymo kriterijų jiems taikyti nebereikia.

Atsižvelgiant į pirmiau nurodytus argumentus, šioje byloje nustatomi tokie pradiniai baudų dydžiai:

— <i>Deltafina</i>	8 000 000 EUR
— <i>Cetarsa</i>	8 000 000 EUR
— <i>WWTE</i>	1 800 000 × 1,5 = 2 700 000 EUR
— <i>Agroexpansi3n</i>	1 800 000 × 2 = 3 600 000 EUR
— <i>Taes</i>	200 000 EUR
— <i>ASAJA</i>	1 000 EUR
— <i>UPA</i>	1 000 EUR

— *COAG* 1 000 EUR

— *CCAE* 1 000 EUR

9.3. Pažeidimo trukmė

Konkurenciją ribojanti veikla, kurioje dalyvavo perdirbėjai ir *Deltafina* truko ilgiau nei penkerius metus ir keturis mėnesius. Todėl kiekvienam gamintojui skirta bauda turėtų būti padidinama 50 %.

Todėl yra atskaitytos tokio dydžio bazinės baudos:

— <i>Deltafina</i>	12 000 000 EUR
— <i>Cetarsa</i>	12 000 000 EUR
— <i>WWTE</i>	4 050 000 EUR
— <i>Agroexpansi3n</i>	5 400 000 EUR
— <i>Taes</i>	300 000 EUR

9.4. Sunkinančios aplinkybės

Komisijos turimoje byloje esantys dokumentai faktiškai įrodo, kad *Deltafina* ėmėsi iniciatyvos sudarant, įgyvendinant, užtikrinant įgyvendinimą ir svarstant po 1996 m. perdirbėjų sudarytus susitarimus dėl (maksimalios) vidutinės pristatymo kainos ir pasidalijimo kiekiais. Šioje įmonėje taip pat buvo saugomi perdirbėjų sudaryti konkurenciją ribojantys susitarimai. Dėl šios priežasties *Deltafina* taikomas bazinis baudos dydis turėtų būti padidintas 50 %.

9.5. Lengvinančios aplinkybės

Ispanijos reguliavimo kontekste, kuriame buvo vykdoma konkurenciją ribojanti veikla ir sudaromi susitarimai, iš anksto vykusios viešos derybos dėl tipinių auginimo sutarčių su gamintojų atstovais yra laikomos lengvinančia aplinkybe susitarimus dėl kainų grupių ir papildomų sąlygų sudariusių perdirbėjų atžvilgiu.

Perdirbėjų elgsena sudarant slaptus susitarimus dėl (maksimalios) vidutinės pristatymo kainos ir kiekių pasidalijimo buvo platesnė veikla, nei apibrėžia atitinkama viešoms deryboms ir susitarimams su gamintojų atstovams taikoma teisinė sistema. Tačiau Komisija mano, kad viešos derybos tam tikru mastu sąlygojo materialų perdirbėjų elgesio pagrindą, ir dėl to jos turėtų būti laikomos perdirbėjų atžvilgiu lengvinančia aplinkybe.

Dėl šių priežasčių, atsižvelgus į pirmiau išdėstytų lengvinančių aplinkybių poveikį perdirbėjų elgsenai, bazinės baudų sumos, kurios priešingu atveju būtų taikomos perdirbėjams, turėtų būti sumažintos 40 % (įskaitant *Deltafina*).

Įvertinus visas sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes yra skiriamos tokios baudos:

— <i>Deltafina</i>	13 200 000 EUR
— <i>Cetarsa</i>	7 200 000 EUR
— <i>WWTE</i>	2 430 000 EUR
— <i>Agroexpansión</i>	3 240 000 EUR
— <i>Taes</i>	180 000 EUR
— <i>ASAJA</i>	1 000 EUR
— <i>UPA</i>	1 000 EUR
— <i>COAG</i>	1 000 EUR
— <i>CCAE</i>	1 000 EUR

9.6. Viršutinė baudos riba

Reglamento (EB) Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad įmonėms ir įmonių asociacijoms skiriama bauda negali viršyti 10 % praėjusių ūkinių metų bendrosios apyvartos.

Šioje byloje *SCC*, *SCTC*, *TCLT* ir *Dimon* yra *WWTE* ir *Agroexpansión* pagrindinės bendrovės, todėl yra kartu ir atskirai atsakingos už jų pavaldžiosioms įmonėms skirtas baudas, todėl 10 % ribai nustatyti, būtina įvertinti jų apyvartą pasaulio mastu.

Kadangi 2003 m. *Cetarsa* metų apyvarta sudarė 48,42 mln. EUR, jai skirta bauda turėtų būti sumažinta iki 4,842 mln. EUR. Kitoms įmonėms, kurioms yra skirtas sprendimas, šiuo atžvilgiu skirtų baudų koreguoti nereikia.

9.7. 1996 m. Atlaidumo pranešimo taikymas

Perdirbėjų ir gamintojų atstovai kreipėsi dėl baudmės sumažinimo pagal 1996 m. Komisijos pranešimą dėl baudų neskyrimo kartelių bylose įvairiuose tyrimo etapuose.

Cetarsa, *Agroexpansión*, *WWTE*, *Taes* ir *Deltafina* pareiškė norinčios pasinaudoti 1996 m. pranešime dėl baudmės sušvelninimo numatytais galimybėmis dar nepaskelbus Pranešimo dėl prieštaravimų ir yra suteikusios Komisijai informacijos daugiausia apie rinkos veikimą, pareiškėjo vykdomą konkurenciją ribojančią veiklą ir su nagrinėjamaisiais faktais susijusį kontekstą.

Atsižvelgus į tai, kad *Taes* bendradarbiavimas procesinių veiksmų metu buvo labai vertingas (ypač dėl *Deltafina* dalyvavimo), ir į tai, kad ji nepaneigė Pranešime dėl prieštaravimų išdėstytų faktų, jai skirta bauda turėtų būti sumažinta 40 % nuo baudos dydžio, kuris būtų jai skirtas, jeigu įmonė nebūtų bendradarbiavusi su Komisija pagal 1996 m. Pranešimo dėl baudmės sušvelninimo D skyriaus 2 dalies pirmą ir antrą įtraukus.

Įvertinus *Cetarsa* ir *WWTE* Komisijai suteiktą informaciją, tačiau atsižvelgus į tai, kad savo atsakyme į Pranešimą dėl prieštaravimų jos paneigė faktus, šioms įmonėms skirta bauda yra sumažinama 25 %.

Įvertinus *Agroexpansión* Komisijai suteiktą informaciją, tačiau atsižvelgus į tai, kad savo atsakyme į Pranešimą dėl prieštaravimų įmonė paneigė faktus, bei į tai, kad perdirbėjų kartelis buvo slaptas, šiai įmonei skirta bauda yra sumažinama 20 %.

Galiausiai kadangi *Deltafina* bendradarbiavimas su Komisija jai vykdamas procesinius veiksmus nebuvo labai vertingas, šiai įmonei skirta bauda yra sumažinama 10 %.

Apibendrinant, skiriamos tokio dydžio pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 23 straipsnį apibrėžtos baudos:

— <i>Deltafina</i>	11 880 000 EUR
— <i>Cetarsa</i>	3 631 500 EUR
— <i>WWTE</i>	1 822 500 EUR (<i>SCC</i> , <i>SCTC</i> ir <i>TCLT</i> kartu ir atskirai atsakingos)
— <i>Agroexpansión</i>	2 592 000 EUR (<i>Dimon</i> laikoma kartu ir atskirai atsakinga)
— <i>Taes</i>	108 000 EUR
— <i>ASAJA</i>	1 000 EUR
— <i>UPA</i>	1 000 EUR
— <i>COAG</i>	1 000 EUR
— <i>CCAE</i>	1 000 EUR